

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Soudní Řízení](#) > [Občanskoprávní Věci](#) > [Který Soud Je Příslušný?](#) > [Germany](#)

Který soud je příslušný?

Obsah zajišťuje

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Německo

Německé soudy mají mezinárodní příslušnost v případech, kdy je jim svěřena buď právem EU, nebo samostatným mezinárodním právem v oblasti občanského soudního řízení, jehož součástí jsou mezinárodní úmluvy. Tento článek se zabývá pouze záležitostmi vnitrostátní soudní příslušnosti.

1 Je třeba se obracet na obecný soud nebo na zvláštní, specializovaný soud (například pracovní soud)?

V Německu existují dvě odlišné soudní soustavy pro občanskoprávní spory: občanskoprávní soudy (*Zivilgerichte*), které jsou součástí obecných soudů, a pracovní soudy (*Arbeitsgerichte*), které jsou specializovanými soudy.

Pracovní soudy jsou příslušné pro všechny občanskoprávní spory mezi zaměstnanci a zaměstnavateli a spory mezi účastníky kolektivních smluv. Další oblasti, v nichž mají pracovní soudy pravomoc, jsou uvedeny v § 2 až 3 zákona o pracovních soudech (*Arbeitsgerichtsgesetz*). Podle § 5 odst. 1 druhé věty zákona o pracovních soudech jsou tyto soudy příslušné rovněž pro spory mezi osobami v situaci srovnatelné se zaměstnanci a jejich zákazníky. Všechny ostatní občanskoprávní spory spadají do pravomoci občanskoprávních soudů.

2 Kdy jsou příslušné obecné soudy (tj. kdy jde o soudy, které jsou příslušné u daných věcí), jak mohu zjistit, na který soud se mám obrátit?

2.1 Rozlišují se nižší a vyšší obecné civilní soudy prvního stupně (například okresní coby nižší a krajské coby vyšší), a pokud ano, který je příslušný k projednání mé věci?

Občanskoprávními soudy prvního stupně jsou okresní (*Amtsgericht*) a zemské (*Landgericht*) soudy.

1. Okresní soudy jsou příslušné zpravidla pro občanskoprávní spory, jejichž hodnota nepřesahuje 5 000 EUR a které nespádají do výlučné příslušnosti zemského soudu (§ 23 bod 1 zákona o organizaci soudů (*Gerichtsverfassungsgesetz*)).

Bez ohledu na hodnotu předmětu sporu mají okresní soudy výlučnou příslušnost rovněž v níže uvedených oblastech (§ 23 a § 23a zákona o organizaci soudů).

Okresní soudy mají výlučnou příslušnost pro spory ohledně nároků vyplývajících z nájemního vztahu k obytným prostorám nebo ohledně existence takového nájemního vztahu (§ 23 bod 2a zákona o organizaci soudů).

Mají také výlučnou příslušnost v rodinných věcech a obecně jsou příslušné pro nesporná řízení (§ 23a odst. 1 věta první č. 1 a 2 zákona o organizaci soudů).

Další oblasti, v nichž mají výlučnou příslušnost okresní soudy bez ohledu na hodnotu sporu, jsou uvedeny v § 23 body 2 písm. b) až d) a g) zákona o organizaci soudů (spory mezi cestujícími a jejich hostiteli, řidiči, veliteli/kapitány lodí nebo úředníky emigračního dispečinku v přístavních městech, které se týkají účtů od hostitelů, jízdného, poplatků za přejezd nebo přepravu cestujících a jejich věcí nebo ztráty či poškození těchto věcí, a spory mezi cestujícími a živnostníky vzniklé v souvislosti s cestou; spory podle § 43 odst. 2 zákona o

vlastnictví bytů (*Wohnungseigentumsgesetz*) (okresní soudy zde mají výlučnou příslušnost); spory o škody způsobené zvěří; nároky ze smluv, které byly uzavřeny v souvislosti s převodem pozemku na nabyvatele a které převodci vyhražují doživotní nájem a doživotní věcné plnění (tyto smlouvy se v němčině označují jako *Altenteilsvertrag*, *Leibgedingsvertrag*, *Leibzuchtvertrag* nebo *Auszugsvertrag*)).

2. Zemské soudy jsou příslušné v prvním stupni v těch občanskoprávních sporech, v nichž nejsou příslušné okresní soudy (§ 71 odst. 1 zákona o organizaci soudů). To se týká především věcí s hodnotou sporu vyšší než 5 000 EUR.

V § 71 odst. 2 zákona o organizaci soudů je uvedena řada oblastí, v nichž mají zemské soudy výlučnou příslušnost bez ohledu na hodnotu sporu. Podle tohoto ustanovení jsou zemské soudy výlučně příslušné v těchto oblastech:

- nároky z odpovědnosti vůči státu vzniklé v důsledku nesprávného výkonu povinností veřejných činitelů (*Amtshaftung*),
- nároky na náhradu škody v důsledku nepravdivých informací o kapitálovém trhu nebo jejich nezveřejnění a
- spory týkající se práva objednatele stavby na provedení změn a následného nároku zhotovitele na úpravu jeho odměny podle smlouvy o dílo ve smyslu § 650b občanského zákoníku (*Bürgerliches Gesetzbuch*).

Další oblasti, v nichž mají zemské soudy rovněž výlučnou příslušnost, jsou stanoveny v jiných ustanoveních spolkových zákonů; týkají se například oblasti průmyslového vlastnictví (viz např. § 140 odst. 1 zákona o ochranných známkách (*Markengesetz*)).

U zemských soudů mohou být zřízeny také komory pro projednávání obchodních věcí (§ 93 zákona o organizaci soudů). Ty jsou příslušné v obchodních věcech vymezených v § 95 zákona o organizaci soudů. Má-li věc rozhodovat komora pro projednávání obchodních věcí, musí o to požádat některý z účastníků řízení (§ 96 odst. 1 a § 98 odst. 1 první věta zákona o organizaci soudů).

Podle zákona o posílení Německa jako centra spravedlnosti (*Justizstandort-Stärkungsgesetz*, Spolková sbírka zákonů 2024 I č. 302), který vstupuje v platnost dne 1. dubna 2025, mají spolkové země (*Länder*) rovněž možnost svěřit svým vrchním zemským soudům (*Oberlandesgerichte*) příslušnost v prvním stupni v některých obchodních občanskoprávních věcech uvedených v zákoně (viz § 119b odst. 1 zákona o organizaci soudů). Na základě dohody stran pak může být takový soud příslušný v prvním stupni pro spory, v nichž jde o hodnotu, která je vymezena jako určitá minimální hodnota.

2.2 Místní příslušnost (je pro mou věc příslušný soud města A, nebo města B?)

2.2.1 Základní pravidla místní příslušnosti

Podle pravidel o obecné příslušnosti stanovených v § 12–18 občanského soudního řádu (*Zivilprozessordnung*, ZPO) platí v Německu zásada, že místní příslušnost se určuje podle místa bydliště žalovaného (§ 12 ZPO). Pokud žalovaný nemá místo bydliště, zohlední se místo, kde se v Německu zdržuje; pokud není známo, kde se zdržuje, zohlední se jeho poslední místo bydliště (§ 16 ZPO). V případě právnické osoby je místní příslušnost určena sídlem této právnické osoby (§ 17 občanského soudního řádu).

2.2.2 Výjimky ze základního pravidla

2.2.2.1 Kdy si mohu vybrat mezi soudem v místě bydliště žalovaného (soud určený podle základního pravidla) a jiným soudem?

U některých typů řízení může žalobce alternativně zvolit jinou (zvláštní – nikoli výlučnou) soudní příslušnost než příslušnost určenou místem bydliště žalovaného. Některé příklady jsou uvedeny níže.

* V případě sporů vyplývajících ze smluvního vztahu a sporů týkajících se existence smlouvy se lze obrátit i na soud v místě, v němž má být splněn sporný závazek („*Besonderer Gerichtsstand des Erfüllungsorts*“ – zvláštní příslušnost podle místa plnění, § 29 odst. 1 občanského soudního řádu). Dohoda o místě plnění je procesně relevantní pouze tehdy, pokud smluvní strany patří do kategorie osob oprávněných uzavírat dohody o volbě soudu podle § 38 odst. 1 občanského soudního řádu nebo pokud byla dohoda uzavřena po vzniku sporu (viz odpověď na otázku 2.2.2.3).

Pojem „smluvní vztah“ pokrývá bez ohledu na druh závazku všechny smlouvy upravené závazkovým právem. Stejně pravidlo platí i v případech, kdy jsou příslušné pracovní soudy (§ 46 odst. 2 zákona o pracovních soudech).

* Pro žaloby vyplývající z protiprávního jednání je příslušný také soud, v jehož obvodu k jednání došlo (§ 32 občanského soudního řádu).

* V případě nároků podle zákona o silničním provozu (*Straßenverkehrsgesetz*) je rovněž příslušný soud, v jehož obvodu došlo ke škodné události, tj. dopravní nehodě (§ 20 zákona).

* Oběť trestného činu může v rámci trestního řízení podat žádost ohledně svých majetkoprávních nároků vyplývajících z trestného činu u soudu, u kterého bylo zahájeno trestní řízení (adhezní řízení (*Adhäsionsverfahren*) podle § 403 a 404 trestního řádu (*Strafprozessordnung*)).

* V případě řízení o rozvodu manželství je místní příslušnost upravena v § 122 zákona o řízení v rodinných a nesporných věcech (*Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit*). Podle tohoto ustanovení je výlučně příslušný soud pro rodinné záležitosti (*Familiengericht*) (oddělení okresního soudu) v obvodu, kde má jeden z manželů obvyklé bydliště se všemi společnými nezletilými dětmi (tj. skutečné středisko zájmů). Pokud v době doručení návrhu odpůrci (*Eintritt der Rechtshängigkeit*) neexistuje takové obvyklé bydliště všech nezletilých dětí páru, je výlučně příslušný rodinný soud, v jehož obvodu má jeden z manželů a některé z nezletilých dětí páru obvyklé bydliště, za předpokladu, že žádné ze společných dětí páru nemá obvyklé bydliště u druhého manžela.

Není-li splněna ani jedna z výše uvedených podmínek příslušnosti, je výlučně příslušný soud pro rodinné záležitosti v obvodu, kde měli manželé poslední společné obvyklé bydliště, pokud tam stále má obvyklé bydliště jeden z manželů v době doručení návrhu odpůrci. Není-li ani tato podmínka splněna, určuje se příslušnost podle místa obvyklého bydliště odpůrce, ledaže odpůrce nemá obvyklé bydliště v Německu; v takovém případě se příslušnost řídí místem obvyklého bydliště navrhovatele.

V případě, že není splněna žádná z výše uvedených podmínek příslušnosti, je výlučně příslušný soud pro rodinné záležitosti při okresním soudu v Berlíně-Schönebergu.

* Místní příslušnost pro věci týkající se výživného je upravena v § 232 zákona o řízení v rodinných a nesporných věcech. Pokud jde o výživné pro manžele nebo děti, je v době, kdy u soudu probíhá řízení ve věcech manželských, výlučně příslušný soud prvního stupně, kterému je nebo byla věc předložena.

Pokud řízení ve věcech manželských neprobíhá nebo již skončilo, je ve věci výživného pro nezletilé nebo jemu na roveň postavené dítě výlučně příslušný soud, v jehož obvodu má dítě nebo rodič oprávněný jednat jménem nezletilého dítěte obvyklé bydliště. To neplatí, pokud má dítě nebo rodič obvyklé bydliště v jiné zemi než v Německu.

Pro všechny ostatní záležitosti týkající se výživného (výživné pro manžele nebo děti, na které se nevztahují výše uvedená pravidla, ale také například výživné pro vnoučata, rodiče nebo matky dětí narozených mimo manželství) platí i nadále obecná pravidla – tj. primárním rozhodujícím faktorem je místo obvyklého bydliště odpůrce. V některých zvláštních případech však lze příslušnost zvolit alternativně podle § 232 odst. 3 věty druhé zákona o řízení v rodinných a nesporných věcech (č. 1: v případě návrhů jednoho z rodičů proti druhému rodiči týkajících se a) výživného, které musí být ze zákona poskytováno v důsledku manželství, nebo b) nároku podle § 1615 občanského zákoníku – soud, u kterého bude probíhat řízení ve věci výživného v prvním stupni, lze zvolit; č. 2: v případě návrhu dítěte, jehož cílem je zajistit, aby oba rodiče plnili svou vyživovací povinnost – soud příslušný k projednání návrhu proti jednomu z rodičů; č. 3: soud v místě obvyklého bydliště navrhovatele, neměli odpůrce soudní příslušnost v Německu).

* Ustanovení § 152 zákona o řízení v rodinných a nesporných věcech se vztahuje stejně na řízení ve věcech rodičovské zodpovědnosti nebo úpravy styku s dítětem. Pokud tedy u určitého soudu probíhá rozvodové řízení, je tentýž soud příslušný i pro řízení ve věci rodičovské zodpovědnosti nebo úpravy styku s dítětem. Pokud řízení ve věci manželství neprobíhá, je rozhodující obvyklé bydliště dítěte. Pro stanovení soudní příslušnosti je rozhodující okamžik, kdy je daná věc postoupena soudu.

* Místní příslušnost v nesporných řízeních se určuje na základě rozličných hledisek, neboť v těchto věcech zpravidla nejde o nároky mezi stranami, ale o poskytování právní ochrany.

Týká-li se věc fyzické osoby, závisí příslušnost zpravidla na místě obvyklého bydliště této osoby, ledaže by potřebný úkon směřoval na jiné místo. Tato právní úprava se nachází v § 272 zákona o řízení v rodinných a nesporných věcech pro případy opatrovnictví, v § 313 téhož zákona pro případy nedobrovolné vazby a v § 416 pro případy zblouzení osobní svobody.

V případech právnických osob (např. akciové společnosti (*Aktiengesellschaft*), společnosti s ručením omezeným (*Gesellschaft mit beschränkter Haftung*) nebo zapsaného spolku (*eingetragener Verein*)) nebo skupin osob, které jsou za ně podle procesního práva považovány (např. veřejná obchodní společnost (*offene Handelsgesellschaft*) nebo komanditní společnost (*Kommanditgesellschaft*)), se příslušnost ve věcech právní ochrany, například ve věcech týkajících se zápisů do veřejných rejstříků nebo řízení podle práva obchodních společností, určuje podle sídla spolku nebo společnosti. Pokud fyzická osoba vystupuje jako živnostník, je rozhodující místo, kde je usazena. Pravidla týkající se místní příslušnosti ve věcech zápisů do veřejných rejstříků a v řízeních podle práva obchodních společností jsou stanovena v § 376 a 377 zákona o řízení v rodinných a nesporných věcech, přičemž tato pravidla se v některých případech uplatňují ve spojení s pravidly stanovenými ve spolkovém právu.

V případě dědictví je obecně příslušný soud, v jehož obvodu měl zůstavitel poslední obvyklé bydliště (§ 343 odst. 1 zákona o řízení v rodinných a nesporných věcech). V některých případech může být příslušnost založena jinde na základě § 343 odst. 2 nebo 3 nebo § 344 uvedeného zákona. Zde je třeba zmínit zejména § 344 odst. 7, který umožňuje dědici, který nemá obvyklé bydliště v obvodu dědického soudu s obecnou příslušností, odmítnout dědictví nebo učinit jiné prohlášení týkající se nároku na dědictví u dědického soudu, v jehož obvodu má sám obvyklé bydliště.

V řízeních ve věcech zápisu do katastru nemovitostí je příslušný okresní soud, v jehož obvodu se nachází předmětný pozemek. Místní příslušnost ve věcech katastru nemovitostí se řídí § 1 katastrálního řádu (*Grundbuchordnung*), přičemž tato pravidla se v některých případech uplatňují ve spojení s pravidly stanovenými ve spolkovém právu.

2.2.2.2 Kdy musím zvolit jiný soud než soud v místě bydliště žalovaného (soud určený použitím základního pravidla?)

Pokud zákon výslovně označuje příslušnost za výlučnou, má dané místo přednost před všemi ostatními místy určujícími příslušnost, tzn. žalobu lze podat (je přípustná) pouze u soudu s výlučnou příslušností. Některé případy výlučné příslušnosti jsou stanoveny v občanském soudním řádu, jiné vyplývají ze zvláštních zákonů, jako je zákon o řízení v rodinných a nesporných věcech (viz např. § 122 tohoto zákona). Některé příklady výlučné příslušnosti podle občanského soudního řádu jsou popsány níže.

* Pro některá řízení týkající se pozemku nebo práva, které je rovnocenné pozemku (např. dědičné právo stavby (*Erbbaurecht*)), je výlučně místně příslušný soud, v jehož obvodu se nemovitost nachází. To je případ žalob vyplývajících z vlastnictví nebo zatížení nemovitostí, sporů o zrušení zatížení, žalob vyplývajících z vlastnictví, sporů o vymezení hranic či žalob o rozdělení pozemků (§ 24 občanského soudního řádu).

* Pro spory vyplývající z nájemních nebo pachtovních vztahů k prostorám nebo spory o existenci těchto vztahů je výlučně místně příslušný soud, v jehož obvodu se pronajaté nebo propachtované prostory nacházejí (§ 29a odst. 1 občanského soudního řádu). Toto pravidlo se však nepoužije v případě nájemních vztahů týkajících se bytových prostor k přechodnému používání (prázdninové byty, hotelové pokoje atd.), zařízených prostor pro jednotlivé nájemníky nebo domů a prostor určených k veřejným účelům (§ 29a odst. 2 občanského soudního řádu).

* Pro žaloby podané proti provozovateli zařízení nacházejícího se v Německu, jejichž prostřednictvím je požadována náhrada škody způsobené vlivem na životní prostředí, je výlučně příslušný soud v obvodu, kde vliv zařízení na životní prostředí vznikl (§ 32a občanského soudního řádu).

* Pro žaloby na náhradu škody z důvodu nepravdivého nebo zavádějícího zveřejnění informací na veřejném kapitálovém trhu nebo jejich nezveřejnění nebo žaloby na plnění smlouvy na základě nabídky podle zákona o koupi a převzetí cenných papírů (*Wertpapiererwerbs- und Übernahmegesetz*) je výlučně příslušný soud dle místa sídla a) dotčeného emitenta, b) dotčené osoby nabízející cenné papíry (v případě jiných kapitálových investic) nebo c) cílové společnosti, nachází-li se toto sídlo v Německu a směřuje-li žaloba mimo jiné alespoň proti emitentovi, osobě nabízející cenné papíry nebo cílové společnosti (§ 32b občanského soudního řádu).

* V řízení o „platebním rozkazu“ je výlučně příslušný okresní soud, v jehož obvodu má navrhovatel obecnou příslušnost, tj. zpravidla místo svého bydliště nebo, je-li navrhovatelem právnická osoba, místo, kde má sídlo (§

689 odst. 2 věta první občanského soudního řádu). Nemá-li žalobce obecnou soudní příslušnost v Německu, má výlučnou příslušnost okresní soud v Berlíně-Weddingu. Tato pravidla platí i v případě, že jiné právní předpisy stanoví výlučnou příslušnost jinak.

* V exekučním řízení je výlučně příslušný okresní soud, v jehož obvodu se exekuce má uskutečnit nebo se uskutečnila (§ 764 odst. 2 a § 802 občanského soudního řádu). K vymáhání finančních pohledávek a jiných majetkových práv je příslušný okresní soud v místě bydliště dlužníka (§ 828 odst. 2 občanského soudního řádu). Pro nucenou dražbu nebo nucenou správu pozemků je jako exekuční soud výlučně místně příslušný okresní soud, v jehož obvodu se nachází dotyčný pozemek (§ 1 odst. 1 a § 146 zákona o nucené dražbě a správě (*Gesetz über die Zwangsversteigerung und die Zwangsverwaltung*) a § 802 a § 869 občanského soudního řádu).

Uplatní-li třetí strana nárok na předmět výkonu rozhodnutí, který brání jeho zcizení, má výlučnou příslušnost soud, v jehož obvodu výkon rozhodnutí probíhá (§ 771 odst. 1 občanského soudního řádu).

* Povinnosti, které nelze přenést na jiné osoby (*unvertretbare Handlungen*) – ať už jde o povinnost jednat, něco strpět nebo se něčeho zdržet – může vymáhat soud prvního stupně v dané věci (§ 894, 895, 888, 890 občanského soudního řádu). K řízení o žalobách vyplývajících z námitky proti nároku stanovenému v soudním rozhodnutí je rovněž příslušný soud prvního stupně (§ 767 odst. 1 občanského soudního řádu).

2.2.2.3 Mohou si strany samy určit soud, který by za normálních okolností nebyl příslušný?

a) Dohodou

Občanský soudní řád umožňuje dohody o volbě soudu. Podle § 38 odst. 1 občanského soudního řádu může soud prvního stupně, který není věcně nebo místně příslušný, příslušnost získat na základě výslovné nebo konkludentní dohody stran, jsou-li stranami dohody obchodníci, právnické osoby veřejného práva nebo účelově vázané fondy veřejného práva. Dohody o příslušnosti konkrétního soudu prvního stupně jsou rovněž přípustné, pokud alespoň jedna ze stran dohody nemá obecnou příslušnost v Německu (první věta § 38 odst. 2 občanského soudního řádu). V takovém případě musí být tato dohoda písemná nebo – pokud je učiněna ústně – musí být písemně potvrzena. Pokud má jedna ze stran obecnou příslušnost v Německu, může být soud v Německu zvolen pouze tehdy, má-li u něj tato strana obecnou příslušnost nebo pokud má soud zvláštní příslušnost.

Podle § 38 odst. 3 občanského soudního řádu je dohoda o volbě soudu jinak přípustná pouze tehdy, pokud je uzavřena výslovně a písemně po vzniku sporu nebo pokud je uzavřena pro případ, že budoucí žalovaný po ukončení smlouvy přesune místo svého bydliště nebo obvyklého bydliště do zahraničí, nebo pro případ, že v okamžiku podání žaloby není jeho místo bydliště nebo obvyklé bydliště známo.

Dohoda o volbě soudu se musí vždy týkat určitého právního vztahu a právních sporů, které s ním souvisejí. Nemá-li tato podmínka splněna, je dohoda neplatná (§ 40 odst. 1 občanského soudního řádu). Dohody o volbě soudu jsou nepřipustné i v případě nepeněžitých nároků, které jsou přiděleny okresnímu soudu bez ohledu na hodnotu sporu (§ 40 odst. 2 č. 1 občanského soudního řádu). Stejně tak nejsou možné v případech, kdy je výlučná příslušnost stanovena zákonem (§ 40 odst. 2 č. 2 občanského soudního řádu).

Platná dohoda o volbě soudu je pro soudy závazná. To, zda je sjednána výlučná soudní příslušnost, záleží na obsahu sjednané dohody.

b) Účastí na soudním řízení bez zpochybnění příslušnosti soudu (*rügelose Verhandlung*)

Soud prvního stupně je rovněž ze zákona považován za příslušný, pokud žalovaný přednese ústní argumentaci ve věci samé, aniž by zpochybnil příslušnost soudu (§ 39 občanského soudního řádu). Probíhá-li řízení u okresního soudu, vzniká tento právní důsledek pouze tehdy, pokud soud na tuto skutečnost upozornil (§ 504 občanského soudního řádu).

Podle § 40 odst. 2 věty druhé občanského soudního řádu však tímto způsobem (tj. v důsledku účasti žalovaného na soudním řízení, aniž zpochybnil příslušnost soudu) nelze založit příslušnost soudu k projednání žaloby v případě, kdy by byla nepřipustná dohoda o volbě soudu (viz výše: nefinanční spory a výlučná příslušnost).

3 Pokud je dána příslušnost specializovaných soudů, jak zjistím, na který z nich se mám obrátit?

Pracovní soudy mají svá specifika nejen ve vztahu k předmětu své působnosti podle § 2 až 3 zákona o pracovních soudech (*Arbeitsgerichtsgesetz*).

Mají rovněž specifické rysy týkající se místní příslušnosti. Pokud jde o řízení vedoucí k vydání rozsudku („řízení o rozsudku“) (*Urteilsverfahren*), odkazuje se ve smyslu § 2 zákona o pracovních soudech na prvním místě na obecná pravidla podle občanského soudního řádu (§ 46 odst. 2 první věta téhož zákona). Proto se použijí pravidla o místní příslušnosti stanovená v občanském soudním řádu. Zákon o pracovních soudech však v § 48 odst. 1a stanoví jakožto zvláštní okolnost, která zakládá příslušnost k zahájení řízení, místo výkonu práce. Co se týče dohod o volbě soudu, platí obecná pravidla popsaná v odpovědi na otázku 2.2.2.3. Je však třeba poznamenat, že účastníci kolektivních smluv mají na základě § 48 odst. 2 zákona o pracovních soudech v případě některých sporů možnost rozhodnout se pro příslušnost soudu, který sám o sobě není místně příslušný, aniž by byl dodržen § 38 občanského soudního řádu.

U řízení vedoucích k usnesení („řízení o usnesení“) (*Beschlussverfahren*) ve smyslu § 2a zákona o pracovních soudech je v § 82 odst. 1 tohoto zákona stanovena výlučná příslušnost podle provozovny nebo sídla podniku.

■ Poslední aktualizace: 30/01/2026

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.